

ת"פ 33713/03/14 - מדינת ישראל נגד אברהם דהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33713-03-14 מדינת ישראל נ' דהן

בפני המאשימה
כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל
באמצעות עו"ד אהוביה שטרן

נגד הנאשם
אברהם דהן
באמצעות עו"ד חן הולנדר

החלטה

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום בעבירות קבלת דבר במרמה וזיוף מסמך בכוונה לקבל דבר, בשל מעשים שביצע בשלהי שנת 2011, במסגרתם השכיר למתלוננים דירה שלא הייתה שייכת לו, ואשר ניתנה כדיור ציבורי לגרושתו. המתלוננים מסרו לנאשם, שהציג את עצמו בפניהם כבעל הדירה, סך של 10,000 ₪ ועברו להתגורר בדירה, אך פונו כעבור מספר ימים על ידי החברה המשכנת.
2. ביום 5.9.17 נגזר דינו של הנאשם והוטלו עליו 250 שעות שירות לתועלת הציבור ומאסר מותנה, ובכך כובד הסדר טיעון שנערך בין הצדדים, שכלל גם הסכמה עונשית. על הנאשם לא נגזר פיצוי, לנוכח העובדה שטרם מתן גזר הדין פיצה הנאשם את המתלוננים במלוא הסכום שקיבל מהם במרמה.
3. ביום 4.11.18 הודיע שירות המבחן כי הנאשם ביצע 4 שעות שירות לתועלת הציבור בלבד, וביקש לקיים דיון מחודש בעניינו של הנאשם. ביום 27.11.18, לאחר שהתקיים דיון, הוארך צו השירות לתועלת הציבור למשך שנה נוספת וניתנה לנאשם הזדמנות להשלים את ריצוי העונש שנגזר עליו.
4. ביום 28.11.19 הודיע שירות המבחן כי גם לאחר הארכת הצו לא ביצע הנאשם שעות נוספות מן העונש שנגזר עליו וביקש לבטל את הצו. בהודעה תואר כי הנאשם טען שעובד בשעות היום ולכן אינו פנוי לבצע את העונש, אלא בלילה, ואולם גם כאשר שירות המבחן ערך את הסידורים הנדרשים לבדיקת היתכנות ביצוע העונש בשעות הלילה, הנאשם לא הגיע למפגשים שנקבעו עמו וניתק את הקשר עם שירות המבחן.
5. שני הצדדים היו תמימי דעים כי יש לבטל את צו השירות לתועלת הציבור, ובהחלטתי מיום 18.12.19 הוא בוטל.
6. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם ענישה חלופית של מאסר קצר בפועל, טענה כי הנסיבות בשלן טען הנאשם כי לא ביצע את העונש התקיימו והיו ידועות לו גם בעת מתן ההסכמה על העונש במועד עריכת הסדר הטיעון, והן

אף לא נטענו בפני שירות המבחן כאשר קצינת המבחן פנתה אליו בניסיון לגרום לו לרצות את עונשו. עוד הפנתה המאשימה לעובדה כי מאז גזר הדין נשפט הנאשם בתיקים נוספים בגין עבירות איומים והפרת הוראה חוקית.

7. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם קנס כספי בסך 7,500 ₪, שהוא חישוב עלות 250 שעות עבודה. ב"כ הנאשם טען כי מאז שנגזר דינו של הנאשם, אשתו לקתה במצב נפשי קשה שהוביל לכך שבנה בן ה-10 הוצא מהבית לאומנה על ידי גורמי הרווחה, והנאשם מחלק את כל זמנו בין עבודתו לבין טיפול אינטנסיבי באשתו החולה, ועל כן לא היה בידו לבצע את העונש שהוטל עליו.

על אף האמור, ביום 26.1.20 הוגשה לתיק בית המשפט הודעה מטעם אשתו של הנאשם, ובה היא ביקשה להוציא מתיק בית המשפט את המסמכים הרפואיים שלה מהתיק ולהימנע מלשקול את מצבה הרפואי, שכן הנאשם והיא מצויים בהליכי גירושין, הוא מתגורר מזה כחצי שנה מחוץ לבית ואיננו מסייע לה בשום טיפול.

8. העבירה שביצע הנאשם פגעה בזכות הקניין של קורבנותיה. העבירה תוכננה מראש, סכום הכסף שהתקבל בעקבותיה הוא משמעותי וגם העובדה שהושב על ידי הנאשם טרם מתן גזר הדין, לא היה בה כדי לרפא את הנזקים העקיפים והתוהו ובוהו שחוללו מעשיו של הנאשם בחייהם של המתלוננים, אשר פונו באחת מהדירה שהשכיר להם הנאשם במרמה, זמן קצר מאד לאחר שעברו להתגורר בה.

9. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב לבין מספר חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

10. לנאשם הרשעות במספר עבירות שכולן בוצעו טרם מתן גזר הדין, גם אם על חלקן נשפט לאחריו. אשר לנסיבותיו האישיות, לא ניתן משקל לנימוקים שהועלו ביחס לאי ביצוע השירות לתועלת הציבור ככל שהדבר קשור למצבה הרפואי של אשתו; כפי שעולה מתוך המסמכים שהוגשו, מצבה הנפשי של אשת הנאשם לא היה יציב כבר מאז מתן גזר הדין, ואירוע הוצאת הילד מהבית על ידי גורמי הרווחה התרחש אף הוא בתקופה זו. אף על פי כן, נתונים אלה כלל לא הוזכרו על ידי הנאשם לפני שירות המבחן, ואף לא לפני, בדיון שהתקיים ביום 26.11.18, ואשר בו ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לרצות את העונש שנגזר עליו. מתוך מכתבה של אשת הנאשם ובקשתה להוציא את מסמכי הרפואיים מהתיק עולה, כי בשעה שטען הנאשם את שטען, הוא כלל לא התגורר עם אשתו, ובניגוד לנטען, אף לא היה עסוק בסיוע לה. הניסיון לנצל את מצבה הרפואי של אשתו כדי לזכות בהקלה הוא נסיבה המצדיקה החמרה ולא הקלה עם הנאשם.

11. העובדה כי הנאשם לא מצא בשנה האחרונה ולו שעה אחת של פנאי לגשת ולהסדיר את תכנית השל"צ מלמדת כי לנאשם לא הייתה כל כוונה לרצות את עונשו.

12. אין בידי לקבל את עתירת ההגנה לגזור על הנאשם קנס בלבד, עונש שאינו הולם בשום אופן את מעשה העבירה, ואף נמצא מחוץ למתחם העונש ההולם.

13. הדברים נאמרים ביתר שאת, שעה שהנאשם הוא פושט רגל, ואף אם הקנס הפלילי אינו בר-הפטר, מובן כי בשל הליכי פשיטת הרגל הנאשם לא צפוי לשאת בעונש זה בזמן הקרוב. תוצאה זו עומדת בניגוד מוחלט לאינטרס הציבורי, המחייב כי עונש שנגזר ירוצה בסמוך למועד גזר הדין.

14. מאז ביצוע העבירה חלפו אמנם כתשע שנים, ואולם במקרה דנן חלוף הזמן מהווה שיקול לחומרא שכן הוא נובע מהתנהלותו המזלזלת של הנאשם.

15. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מחייב גזירת עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם. משעה שהנאשם נכשל בביצוע שירות לתועלת הציבור, חרף הזדמנויות חוזרות שניתנו לו, לא ניתן לתת בו אמון כי ירצה עונש של מאסר בעבודות שירות, שאף הוא דורש מידה רבה של שיתוף פעולה.

16. לנוכח האמור לעיל, אין מנוס מלגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, ואני גוזרת עליו 60 ימי מאסר בפועל, בנוסף ליתר העונשים שנגזרו.

17. הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 29.3.20 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק ההחלטה.

18. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

19. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ד שבט תש"פ, 09 פברואר 2020, בנוכחות הצדדים.